

542

IZ
HRVATSKE FLORE

BRŠLJAN, IMELA BIELA I ŽUTA;
IMELICA SITNA.

—
NAPISAO

DRAGUTIN HIRC.

—
IZRADJENO U FIZIOLOGIJSKO-ANATOMSKOM ZAVODU KR. SVEUČILIŠTA
FRANJE JOSIPA I. U ZAGREBU.

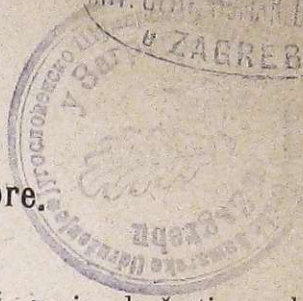
U ZAGREBU.

TISAK C. ALBRECHTA (JOS. WITTASEK).

1902.

542

KNJIŽNICA
HRV. SLAV. ŠUMAR. DRUŽTVA
U ZAGREBU.

Iz hrvatske flore.

I. Bršljan.

Svaki kraj domovine ima i u zimi svoje dražesti, svaki svoj osobiti zimski nakit, bilo da ga stvara bilje, bilo hlapovi, kad se pretvore u inje, koje pokriva listnatu šumu ili šumu crnogorice. Kad je ono g. 1890. mjeseca prosinca gusta magla »maglenim morem« pokrila cijelu zagrebačku okolinu, palo je i neobično trajno inje, koje nam je šumsko drveće i grmlje pretvorilo u divotne dragulje. Tko je prošao šumskim krajem i zaustavio se recimo pred hrastovom šumom i pod oko smetnuo narovašen list hrasta, promatrao ga je sa udivljenjem. Dočim bijaše sredina lista suha i čista, titrali i prelievali su se rubovi u svim bojama dužice.

Ne ima ruke vajara, ni draguljara koji bi umjetni list bio kadar tako ukrasiti, kao što ga je od vodenih, smrznutih hlapova ukrasila priroda. Po obliku lista ravnalo se i njegovo dragulje i što bijaše koji list više narovašen, više krpast ili razčešljan, to bijaše onomu dragulju veća cijena po kojem mi se oko paslo 14 i više dana.

Onakovo ruho nije zagrebačka gora imala preko 20 godina, a zima bijaše tako blaga da je jaglac (*Primula acaulis*) procvao početkom prosinca.

Bilo je, prošlo je, ali je malo Zagrebčana divotnu onu prirodu uživalo!

Kada pak snieg zapraši kraj, padaju nam u oči zimzelene biline, kakovih ima i okolina zagrebačka, pak i drugi krajevi domovine, naročito naše kršno primorje. Ima bilja baš i u zagrebačkoj okolini, kojemu li će ne pada, dok novo ne potjera. Tako su oko Zagreba razne kupine (*Rubusi*) zimzelene; zimzelene su i nekoje papradi po šumama, zimzeleno